

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

1.nodaļa: Īsākais ceļš – varoņdarba ceļš.

71.

Varoņdarbam un pārbaudījumam dziļa zinātniska nozīme. Ugunīgā stihija prasa kāpinājumu; tā staro sasprindzējoties un tāpēc darbs ir ugunīgs process. Varoņdarbs kā darba vainags, protams, ir uguns vismirdzošākā sasprindze. Izpratīsim darbu, kā intelektuālo, tā arī fizisko visā tā nozīmīgumā. Prasme cienīt katru darba pakāpi pierāda ietveri, kas ir derīga Ugunīgajai Pasaulei.

72.

Līksma varoņdarba ceļš ir simtkārtīgi īsāks, nekā nožēlojamais pienākuma ceļš. Cik cieši ugunīgā ceļa gājējiem jāiegaumē šis bauslis. Tikai varoņdarba zīme nesīs viņus pāri briesmām, bet varoņdarba vērtība jāieaudzina sirdī kā gara līksme. Ja acs neseko varoņdarba zvaigznei, var neieraudzīt vissvētāko ceļu. Pat vistumšākos kaktus vajag apgaismot ar Vienbūtīgo Gaismu. Nekad nekas un neviens nespēj piespiest pievērsties tumsai.

73.

Var novērot, ka cilvēka organismā atbalsojas dabas spriegums, ka ugunīgiem cilvēkiem dažreiz vajadzīgs asins izplūdums, lai atbilstoši atbrīvotos no sasprindzinājuma. Var atcerēties, ka senajos attēlojumos redzami Upura Nesēji cilvēces labā. Tāds pašreizējais varoņdarbs nav izdomājums. Ceļš uz Ugunīgo Pasauli ved caur pašreizējās adamantoru.

74.

Atmiņā ietverti ir spēks, ir visi uzvaras ieroči. Trauksmīgā apziņa spēj kalnus pārbīdīt, bet apziņai jāuzvar visi šķēršļi, un tikai ugunīgie ceļi novedīs pie Mums. Tāpēc ceļā uz Ugunīgo Pasauli ļoti svarīgi ir apzināties mērķi un tā sasniegšanu. Gara pievilksme mērķim rada īsāko ceļu un var dot visas iespējas sasniegumiem. Gara jaunrade, patiešām, noved pie ugunīgā varoņdarba uzdevuma. Pieņemsim katru varenās Labuma Hierarhijas apstiprinājumu. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli iegaumēsim, ka varoņdarbs ir tas stūrakmens, uz kā balstās cildenā nākotne.

75.

Cilvēcei visgrūtāk ir saprast varoņdarba skaistumu. Patiesi, varoņdarbam dzīvē ir rosinoša ietekme, jo kas gan spēj modināt apziņā varoņdarba skaistumu? Kas gan spēj ierosināt tiekšanos Augšup un atraut no zemākajiem slāņiem, ja ne gars, kas tiecas varoņdarbā? Cilvēces virziens ir tieši pretējs un nostiprinājies sfērās, kas gan ilgi piesaista pie Zemes. Tāpēc katra cēlā izjūta tiek iztulkota tik kroplīgi. Dzīve, patiešām, aicina uz ugunīgo varoņdarbu, uz cildeno Ugunīgo Daiļumu. Bet cilvēks ar tādām, grūtībām atraujas no parastības. Tā ceļā uz Ugunīgo Pasauli trauksimies Daiļuma varoņdarbā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

1.nodaļa: Īsākais ceļš – varoņdarba ceļš.

76.

Virsoņnē maz vietas visiem, kas uzkāpj, tāpēc jāsaprot, ka augšupeja nav veicama, nesot smagu nastu, un Virsoņnē nav vietas nekam nevajadzīgam. Un augšupejošam garam pastāvīgi jādomā par atrausmi no pieķeršanās ikdienas dzīvei. Kaujas ir stāvas, un jāatceras, ka tikai virsoņnes pakāje ir plata. Pakājē ir vieta visai dzīves ikdienībai, bet Virsoņne ir asa un par šauru visiem ikdienas atribūtiem. No Virsoņnes dzīves parādības ir redzamākas; tāpēc visiem jāpatur prātā virsoņne un nogāzes slīpums. Ejot augšup, paužot vīrišķību, stingrību, jaunradi, vajag atcerēties, ka Virsoņne ir šaura, bet apvārsnis neaptverams. Jo augstāk, jo plašāk un varenāk; jo varenāk, jo saliedēšanās spilgtāka, tā iegaumēsīm ceļa novēlējumu, kas dots augšupejai.

77.

Patiesi, jo augstāk, jo varenāka saliedēšanās vienībā. Tāpat kā ceļnieks, atraujoties no pieķeršanās ikdienai noiet savu ceļu līdz Virsoņnei, tā arī Ugunīgo Tiesību ceļnieks atbrīvojas no visādām atmiņām, ko dzīve tam uzlikusi kā slogu.

78.

Patiesi, Virsoņnes simbols jāpieņem kā gara augšupeja. Katram māceklim jāiegaumē, ka novirzīšanās no Virsoņnes noved ceļnieku no ceļa. Neviena lieka nasta nepalīdzēs ceļniekam. Kalna Virsoņne ir smaile un katra lieka pieķeršanās zemes pasaulei aizkavē ceļnieku. Bet grūti ir apstāties kraujā, tādēļ atcerēsīmies augšupejas Virsoņni. Ir grūti Virsoņni sasniegt, ja gars neizprot Hierarhijas pamatus. Tā Ugunīgā ceļā nav vientulības un tukšuma, bet ir tikai atrausme no zemes pasaules un neatturama pievilksme Ugunīgajai Pasaulei.

79.

Kā augstāko lēnprātību un augstāko atteikšanos jāatzīst pašizliedzības pilnā Kausa nesēja Tēls. Viņi nes smagu nastu sirdī. Viņi nes to cilvēces izraisītās saspringtības dēļ. Viņi nes visas neatbilstības nastu. Šī lēnprātība ir izpirkšana. Kas gan atdos sevi indes kausa izdzeršanas varoņdarbam? Kas gan uzņemsies nest Ugunīgo Vairogu cilvēces labā? Kas gan apņemsies pieņemt ugunīgās enerģijas? Kas gan izpratīs visu kosmisko saspringtību? Patiesi, tikai tas, kas skanēs unisonā ar Augstākajiem Spēkiem. Cilvēce taču pieradusi prasīt Labumu, bet tik reti cilvēks domā par došanu. Tā svētvaroņa, ugunīgā kausa nesēja lēnprātība ir augstākā lēnprātība. Ugunīgā Kausā ir ietverti izpirkšana un cilvēces gara aizsardzība. To iegaumēsīm un izpratīsim.

80.

Saulei līdzīgā Karma ietilpinās visus ugunīgos varoņdarbus. Šādas saulei līdzīgās sirds jaunrade aptver patiešām visas gara sāpes un cīņiņus. Bet saulei līdzīgā sirds apzinās savu piederību pie Kosmiskās Apziņas plūsmas. Saulei līdzīgās Sirds Vainags patiesi ir ugunīgais varoņdarbs.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

1.nodaļa: Īsākais ceļš – varoņdarba ceļš.

81.

Dienas par varoņdarbu patlaban visvajadzīgākās. Cilvēkiem vajag atskārst varoņdarbu katras dienas dzīvē. Dzīvei bez varoņdarba nav jēgas.

82.

Vienīgi varoņdarbs var dot barību garam un paātrināt evolūciju.

83.

Laires stundas – tā saucam to apziņas attīstības pakāpi, kad, neattālinoties no dzīves Mūsu Ļaudis gūst iespēju pievienoties Mums Mūsu Mītnē. Kāpēc neviens no šiem izraudzītajiem nav nekavējoties izlietojis šo iespēju? Bet ja apziņas attīstības līmenis ir Vārti uz Mums, tad tā pati apziņa norāda nepamest Mūsu darbus vajadzības brīdī. No apziņas izaug pašai dziedzība, un Mūsu mājas sargāšana rāda gaismu kā glābšanas akmens. Apziņas attīstība dod dzīves likumu savstarpējo attiecību izpratni un palīdz līdzstrādnieku apziņām. Bet Mūsu rūpes ir, lai Mūsu izraudzītie pat fiziski ne visai attālinātos no Mūsu kalniem. Nav jāsaprot, ka uzticības trūkums uz laiku attur Mūsu brāļus no Mūsu Mītnes. Gluži otrādi, tieši uzticība liek viņiem atlikt ērtības un savu prieku.

Jāatceras, ka neizsakāmi maz ir attīstītu apziņu, tāpēc saudzējiet katru apziņu, pat ja tai ir lieli trūkumi. Trūkumu samērojamība ar vērtīgumu pieder augšupejošai apziņai. Iegaumējiet – Mūsu darbus ne vienmēr noteic vajadzība.

Sējējs beidz izsēt sēklu sauju un atsauca uz Saimnieka aicinājumu - eju, Valdniek, - Kalagija!

84.

Nemēdz būt mīklainu pravietojumu, kas nāktu no Augstākā Avota. Izlasiet “Vienkopā” 24. un 25. paragrāfu. Nolemtie pravietojumu izpildītāji zina to jēgu un nozīmi. Tāpēc nedomāsim, ka Kristus, šis Lielais Gars, nav zinājis par Viņam nolemtu. Katram varoņdarba veicējam tiek dots pilns kauss, un viņš pats izvēlas, vai viņš grib pieņemt to visu vai tikai tā daļu. Pēc antitēzes likuma – vissliktākais nes vislabākās sekas. Kurš gan no drosmīgajiem garavaroņiem nepieņems pilnu kausu? Mācībā ieteikts pieņemt visu kausu – un mēs neatkāpsimies no šī Padoma.